

рактерь; ако съ чювствителна и добролюбителна, ще има Красивъ карактеръ. Но и нии отъ колко то пригледахмы разумъвами какъ всякій има склонность естественно, или къмъ единъ или къмъ другъ Слогъ, или къмъ единъ карактеръ. Кога то прочее уработвя оногова, кого то му е подарило естество то ще спочучва воистинна.

147-о. Недостатки на Высоко то Слово е Хладно то, което става, кога то малки тѣ низки тѣ, и неблагогородни тѣ ги^иизражава съ надутость. На Пусталото е Сухото, когато не е богато отъ мысли, или писателя вмѣсто да направи слово то Просто и Простонародно отфърля и естествени тѣ дарбы, кои то ся намерувать въ простота, или велики тѣ и благородни тѣ представлява съ речность и израженіе мало и низко. н. п. приказва за буря морска, или велико тресеніе, или бѣгослови за небесни тѣ, безъ да има самъ той нѣкое чювство, безъ да докара нѣкое и на слышатели тѣ си, но говори съ краткость, съ прости и обыкновенны речи, дору даде само несовершенно и просто понятіе за онова, за кое то говори. Това исто правятъ нѣкои и въ писма та, и сякатъ какъ искусство е да напишатъ само малко срички и речи, а то е искусство, кога то за много нѣща написватъ мало и кратко. А на Красиво то недостатка е безмѣрно то Украшеніе (Прикичанъ то). Кой то иска и изображение за тѣя недостатки, за Студенныя карактеръ нека помисли чи нѣкой челоуѣкъ никакъвъ ише да прави, да хоротува, и да ся почита като голѣмѣць. А за Сухыя карактеръ, нека земи некой простакъ и развратенъ селянинъ. А за Прикичаныя нека земи гнуснаго нѣкого богатаго, блуднаго, който ся кичи като Блудничъ тѣ.